

Levande Begravd

Siebenbürgen

Jag vaknar förskräckt
Ur dunkla drömmars makt
Förblindad av det mörker
Som mig ur min fattning bragt
Blott alltför hastigt sanning
I allra högsta grad
Mig bringar andlös fasa:
Jag är levande begravd

Utan möjlighet att fly
Kistans slutna sfär
Kväljes jag av fuktig jord
I sanning dömd jag är

Ty vem kan höra mina skrik
En dödens serenad....
Den stumma jorden döljer mig
Levande begravd

"....Jag känner slutet nalkas
Med långa tysta kliv
I ensamhet och tomhet
Försmäktar jag - alltjämt vid liv
Mina fingrar blöder
Kistans lock är sönderklöst
Jag önskar blott av döden
Från min fasa bli förlöst...."

Ty varje frihetstanke
Är skoningslöst futil
I gravens mörker dväljes jag
I Dödens domicil

För evig tid min ande
Gravens fjättrar bär
För alltid fast i dödens kval
Levande begravd jag är